

Bilag 5.

Ved Landbrugsministeriets Skrivelse af 21de Juli d. A. blev det overdraget underlegnede at sammentræde i en Kommission med det Hverv at tage under Overvejelse og afgive Forslag til, hvorledes Fiskeriforholdene i Randers Fjord og Gudenaas og mulig forskellige i Forbindelse dermed staaende Baae bør ordnes, laafremt Statskassen maatte erhyrbe Frisenbold Fiskegaard, og fremhæves i nævnte Skrivelse følgende Punkter som særlig Genstand for Kommissionens Overvejelse:

1. Ordningen af Retten og Afgangen til at fiske neden for Fiskegaarden : fra denne til Havet.
2. Indførelsen af fyldestgørende Fredningsbestemmelser for hele det paagældende Baaeareal, saavel med Hensyn til Tid og Sted som med Hensyn til Redskaberne m. v. samt Etablering af fornøden Kontrol.
3. Den fremtidige Benyttelse af La'segaarden dels som Fiskegaard for at skaffe nogen Indtægt dels muligen til kunstig Udflækning af Fiskeyngel.

Spørgsmaalet om en særlig Ordning af Fiskeriforholdene i de nævnte Baae har allerede tidligere gentagne Gange været Genstand for Overvejelse af forskellige i den Anledning nedsatte Kommissioner, saaledes af en i Aaret 1860 nedsat Kommission, hvis Hverv var at udarbejde Forslag til en Lov og et Regulativ for Fiskeriet i Randers og Mariager Fjorde, og af en i Aaret 1884 nedsat Kommission til Uundersøgelse af Spørgsmaalet om en Afløsning af den Ejeren af Frisenbold Fiskegaard tilkommende Eneret til Fiskeri i Sejlbyhøi og Gudenaas og Randers Fjord; men de af disse Kommissioner udarbejdede Forslag gav dog ikke Anledning til, at noget Lovforslag blev forelagt Rigsdagen, og Ordningen af Fiskeriforholdene i disse Baae er derfor i Djebkløbet, afset fra den ganske vist meget betydelige Indskrænkning i Lodsejernes og andres Fiskerirettigheder, som ere en Følge af de Frisenbold Fiskegaards Ejere tilkommende særlige Rettigheder, den samme, som er fastsat ved Lov om Fiskeriet i Danmark af 5te April 1888.

Omfanget af den Fiskegaarden tilkommende særlige Ret, der tidligere af Fiskegaardens Ejere blev hævdet som en Eneret til alt Fiskeri i Hovedstrømmen paa Strækningen fra Fiskegaarden til Fjordens Udmunding i Havet, har været stærkt omtvistet, men maa dog nu anses endelig fastslaaet ved Højesteretsdom af 27de November 1889. Denne Dom udtaler nemlig, at der vel ikke af et Skøde af 11te November 1684, saaledes som tidligere forudsat (sfr. Højesteretsdom af 29de Januar 1883), kan udledes nogen Hjemmel for den udelukkende Ret til at drive Fiskeri i Gudenaasens Hovedløb og Randers Fjords Sejlbyhøi, ligesom en saadan udelukkende Ret ej heller kan anses hjemlet ved et ældre Skøde af 25de September 1661 eller ved, hvad der var oplyst om den faktiske Tilstand i ældre Tid: men Ejeren af Frisenbold Fiskegaard — hedder det derefter i Dommen — maa, særligt efter de i Skødet af 1661 brugte Udtryk, anses berettiget ikke blot til selv at udøve Fiskeri, navnlig ogsaa med Baae og lignende Redskaber, i det Baaeareal, der maa betragtes som Hovedstrømmen fra La'segaarden til Fjordens Udmunding i Havet, men tillige til at fordrø dette Hovedstrømløb holdt aabent for Fiskeens Opgang til La'segaarden, og særligt til at modsætte sig, at der i samme drives Fiskeri af andre, som ikke dertil maatte have særlig Adkomst. Da de under Sagen indstævnte havde indbrømmet, at det Fiskeri, som de